

30.1.2015

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

Ärende: Framställning nr 1902/2013, ingiven av Paul Mangan, luxemburgsk medborgare, om annullering av en sjukförsäkring som täcker sjukhuskostnader vid flytt till en annan medlemsstat

1. Sammanfattning av framställningen

Framställaren är född 1952 och arbetar i Belgien. År 1983 tecknade han en försäkring för att täcka sjukhuskostnader som inte ersätts av det belgiska socialförsäkringssystemet. Framställaren betalar fortfarande för denna försäkring. Nu när framställaren närmar sig pensionsåldern har han för avsikt att flytta till Frankrike eller Luxemburg av familjeskäl. Försäkringsbolaget har informerat honom att om han avser att flytta ”utomlands”, även om det berörda landet är en medlemsstat, kommer avtalet helt enkelt att annulleras och framställaren måste teckna ett nytt försäkringsavtal. Om han vill teckna ett liknande avtal måste framställaren betala en årspremie som är tre eller fyra gånger högre än den premie han för närvarande betalar. Framställaren anser att de argument som försäkringsbolaget lägger fram utgör ett allvarligt hinder för medborgarnas fria rörlighet inom Europeiska unionen.

2. Tillåtlighet

Framställningen förklarades tillåtlig den 17 juli 2014. Kommissionen har uppmanats att lämna upplysningar (artikel 216.6 i arbetsordningen).

3. Kommissionens svar, mottaget den 30 januari 2015.

En privat försäkring för sjukhusvistelse är en särskild form av kompletterande sjukförsäkring, som täcker de finansiella följderna av att läggas in på sjukhus. Den ersätter kostnader som kvarstår efter det att socialförsäkringssystemet har betalat. Omfattningen av vad som ingår i

en sådan sjukförsäkring hänger därför mycket nära samman med omfattningen av de ersättningar som garanteras av en viss medlemsstats socialförsäkringssystem.

Privata försäkringar för sjukhusvistelse omfattas av direktiven om annan försäkring än livförsäkring¹. Direktiven grundar sig på principen för försäkringsriskens belägenhet, vilket innebär att ett försäkringsbolag kan försäkra risker i en medlemsstat där den aktuella försäkringstagaren har sin stadigvarande hemvist och där försäkringsbolaget är officiellt godkänt eller verksamt i enlighet med bestämmelserna om etableringsrätt eller frihet att tillhandahålla tjänster. Direktiven medför ingen skyldighet för försäkringsbolagen att vara verksamma i samtliga medlemsstater.

Direktiven om annan försäkring än livförsäkring utgår också från principen om avtalsfrihet, enligt vilken försäkringsbolagen och konsumenterna kan komma överens om ett antal olika avtalsbestämmelser och avtalsvillkor, däribland den geografiska omfattningen av en viss försäkring. Direktiven föreskriver inte att försäkringsskydd ska gälla inom hela EU och tvingar inte heller försäkringsbolagen att skriva avtal. För närvarande är det endast den obligatoriska ansvarsförsäkringen för motorfordon i enlighet med direktivet för motorfordonsförsäkring² som, på basis av en enskild premie, gäller inom hela EU:s territorium (för att garantera ersättning till skadelidande vid olyckor som orsakats av fordon från andra medlemsstater och snabba avgöranden vid skadeståndskrav utanför den medlemsstat där den skadelidande har sin hemvist).

Om en försäkringstagare till en privat försäkring för sjukhusvistelse skulle flytta till en annan medlemsstat skulle dennes aktuella försäkring endast vara giltig om försäkringstagaren och försäkringsbolaget kommit överens om att täcka försäkringsrisker i den medlemsstaten, och om försäkringsbolaget är verksamt där i enlighet med etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster. Försäkringen måste vara förenlig med de bestämmelser som utformats för att skydda det allmännas bästa inom försäkringsbranschen i den medlemsstaten.

Slutsats

Kommissionen har förståelse för önskemålet att en försäkring ska fortsätta gälla när medborgare flyttar till andra medlemsstater. Mot bakgrund av ovanstående, och med tanke på det aktuella läget när det gäller harmoniseringen av EU:s försäkringslagstiftning, kan denna framställning ge värdefulla impulser för fortsatta förbättringar av EU:s försäkringslagstiftning.

---

¹ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3–19. EGT L 172, 4.7.1988, s. 1–2. EGT L 228, 11.8.1992, s. 1–23.

² EUT L 263, 7.10.2009, s. 11–31.